

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het regionale politiekorps Groningen van hem verlangt dat hij eerst een kopie van de bekeuring overlegt alvorens hij de foto van de snelheidsovertreding krijgt toegestuurd. Verzoeker is van mening dat dit politiekorps daardoor onnodige belemmeringen opwerpt. Daarbij wijst hij er ook op dat hij van het regionale politiekorps Drenthe geen kopie van de bekeuring hoeft over te leggen.

Beoordeling

Algemeen

1. Verzoeker ontving een beschikking d.d. 4 juni 2008 wegens overschrijding van de maximumsnelheid. Op 5 juni 2008 nam hij telefonisch contact op met het regionale politiekorps Groningen om de foto van de verkeersovertreding op te vragen. Hem werd toen meegedeeld dat hij eerst een kopie van de beschikking van het Centraal Justitieel Incasso Bureau (hierna: CJIB) moest opsturen alvorens hij de foto van de verkeersovertreding kreeg toegestuurd.
2. Bij brief van 13 juni 2008 diende hij hierover een klacht in bij de beheerder van het regionale politiekorps Groningen (hierna: korpsbeheerder). Op advies van de klachtadviescommissie verklaarde de korpsbeheerder verzoekers klacht op 17 november 2008 ongegrond. Daarbij overwoog de korpsbeheerder dat de wijze waarop de betrokken politieambtenaar de procedures had gehanteerd in overeenstemming was met de binnen het regionale politiekorps Groningen geldende regels.
3. Omdat verzoeker zich hiermee niet kon verenigen, wendde hij zich op 8 december 2008 tot de Nationale ombudsman.

I Bevindingen

4. In reactie op de klacht en een aantal door de Nationale ombudsman gestelde vragen liet de korpsbeheerder op 24 april 2009, voor zover hier van belang, het volgende weten.

Tijdens het telefoongesprek op 5 juni 2008 verzocht verzoeker om toezending van een foto, die was gemaakt van een snelheidsovertreding in Groningen. De betrokken politieambtenaar deelde hem mee dat, om daaraan te kunnen voldoen, een dergelijk verzoek niet mondeling kon worden ingediend. Daarom verzocht deze politieambtenaar hem om de desbetreffende beschikking van het CJIB toe te zenden.

De korpsbeheerder was van oordeel dat een bestuursorgaan de gelegenheid moest hebben dergelijke verzoeken pas in behandeling te nemen, indien het in staat was deze verzoeken op een ordelijke en efficiënte wijze te behandelen met voldoende waarborgen

voor de betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid van de uitgewisselde berichten. Daarom maakte het regionale politiekorps Groningen ten behoeve van het verstrekken van de bedoelde gegevens gebruik van de zogenoemde korpsprocedure "Verstrekken afschriften documenten van verkeersovertredingen". Deze korpsprocedure stuurde de korpsbeheerder als bijlage mee. De korpsprocedure was vanaf begin 2006 van kracht, was op 3 september 2008 laatstelijk gewijzigd en was volgens de korpsbeheerder kenbaar gemaakt op de website van het regionale politiekorps Groningen. In de korpsprocedure was vermeld dat een verzoek om afschriften van documenten van een verkeersovertreding te verstrekken op grond van artikel 3, eerste lid, van de Wet openbaarheid van bestuur (hierna: Wob) mogelijk was en dat het verzoek schriftelijk moest worden ingediend. Daarbij was duidelijk vermeld dat het indienen van elektronische verzoeken bij het betrokken korps (nog) niet was opengesteld. Gelet op het gestelde in de Wob en de korpsprocedure, kwam de korpsbeheerder tot de conclusie dat de betrokken politieambtenaar het telefonische verzoek terecht had geweigerd. De betrokken politieambtenaar had volgens de korpsbeheerder gehandeld overeenkomstig de bij het regionale politiekorps Groningen geldende afspraak, hetgeen in het belang was van de privacy van de burger.

Ook wees de korpsbeheerder erop dat uit het gegeven dat een verzoek niet mondeling kon worden ingediend, voortvloeide dat een langs die weg ingediend verzoek niet voor behandeling in aanmerking kon komen. Het feit dat een op de Wob gebaseerd verzoek ook mondeling kon worden ingediend bij andere bestuursorganen en de omstandigheid dat indiening een snelle en praktische behandeling van een dergelijk verzoek zou kunnen bevorderen, deden daaraan niet af. Daarbij wees de korpsbeheerder op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 3 december 2008 (LJN: BG5897, 200801696/1). Hij achtte de klacht ongegrond.

Voorts merkte de korpsbeheerder op dat in januari 2010 het Shared Service Center Noord (hierna: SSC-Noord) zou starten, een nieuw gemeenschappelijk onderdeel van en voor de drie regionale politiekorpsen Drenthe, Friesland en Groningen. Een groot deel van de beheersondersteuning, de rechercheondersteuning en de operationele ondersteuning van de drie korpsen zou hierin worden samengevoegd. De afdelingen Verwerkingseenheid verkeershandhaving (Tobias) zouden worden samengevoegd, waarbij in de drie korpsen dezelfde werkwijze zou worden gehanteerd, aldus de korpsbeheerder.

5. De korpsbeheerder reageerde op 18 juni 2009 als volgt op een aantal nadere vragen van de Nationale ombudsman.

Het verlangen van een kopie van de bekeuring had als doel snel de gewenste gegevens te kunnen opzoeken. Het kwam namelijk regelmatig voor dat met een bepaald voertuig meerdere bekeuringen (achter elkaar) werden gepleegd.

In antwoord op de vraag welke risico's er bestonden voor het waarborgen van de privacy van de burger, wanneer iemand zijn persoonsgegevens en het CJIB-nummer telefonisch

zou doorgeven aan de politie en de politie de foto vervolgens naar het adres zou sturen, waar de bekeuring naartoe was gestuurd, deelde de korpsbeheerder het volgende mee.

In de Wob was het niet vereist dat er sprake moest zijn van een volledige vaststelling van de identiteit. Wel was het wenselijk dat de identiteit met betrekking tot de adresgegevens van verzoeker voldoende vast zouden staan, zodat zorgvuldig het verzoek ingevolge de Wob kon worden beantwoord. Naast de zorgvuldigheid speelde de afdoeningstermijn, zoals neergelegd in de Wob, een belangrijke rol. Dat was dan ook de reden dat de weg voor het indienen van verzoekschriften met betrekking tot de Wob niet elektronisch was opengesteld. Dat gold overigens ook voor het indienen van verzoeken ingevolge de Wet politiegegevens (hierna: Wpg) alsmede het indienen van klachten en bezwaarschriften. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State had deze werkwijze overigens rechtens geacht. Dit bleek volgens de korpsbeheerder uit de uitspraken van 29 april 2008 (200705685/1, LJN: BD0772, JB 2008/130), 13 juni 2008, 3 december 2008 (200801696/1, LJN: BG5897, JB 2009/15) en 24 januari 2009.

Ten aanzien van de aanstaande werkwijze van het SSC-Noord, die betrekking had op het verstrekken van foto's van verkeersovertredingen, liet de korpsbeheerder het volgende weten. Hoewel de werkwijze nog niet was beschreven en vastgesteld, zou de huidige werkwijze van het regionale politiekorps Groningen de toekomstige werkwijze zijn binnen het SSC-Noord.

6. Op 2 augustus 2009 legde verzoeker op verzoek van de Nationale ombudsman een kopie over van de beschikking van het CJIB en de tekst die op de achterzijde van die beschikking stond vermeld. Verzoeker had bij de beschikking geen bijlagen ontvangen. In de beschikking noch in de tekst op de achterzijde van de beschikking stond informatie over de wijze waarop stukken, zoals een foto van een verkeersovertreding, konden worden opgevraagd. In de beschikking werd - naast informatie over de overtreding, de betaling en de beroepsmogelijkheid - het volgende vermeld:

"... Geconstateerd door : Politie Groningen Cluster RVII

Informatie : 050-5875150 werkdagen ma t/m do tussen 8-16 uur

vr tussen 8-12 uur

Administratieve eenheid : Politie Groningen ..."

7. Kort voordat de Nationale ombudsman dit rapport afrondde, zond de korpsbeheerder hem de nieuwe korpsprocedure "Verstrekken afschriften documenten van verkeersovertredingen" van het regionale politiekorps Groningen van 1 september 2009 toe. Daarin is onder meer het volgende opgenomen:

"... de foto van een geconstateerde verkeersgedraging (Mulder gedraging) kan door de betrokkene telefonisch (dus mondeling) bij de desbetreffende politieregio worden opgevaagd ..."

II Beoordeling

8. Allereerst wijst de Nationale ombudsman op het volgende. Anders dan in de zogenoemde korpsprocedure "Verstrekken afschriften documenten van verkeersovertredingen" van het regionale politiekorps Groningen is vermeld, is ten aanzien van het opvragen van politiegegevens, zoals een foto van een verkeersovertreding, niet de Wob van toepassing. Dat de korpsbeheerder het verstrekken van (privacygevoelige) politiegegevens op de Wob baseert, is naar de opvatting van de Nationale ombudsman onjuist. Het verstrekken van gegevens op grond van de Wob betekent immers dat die gegevens niet alleen voor de verzoeker maar voor een ieder openbaar worden. Dat is met betrekking tot privacygevoelige (politie)gegevens echter niet de bedoeling (zie Achtergrond, onder 6).

Blijkens de memorie van toelichting bij de Wet politiegegevens, hierna: Wpg (zie Achtergrond, onder 2) is de Wpg van toepassing op alle gegevens die zijn verkregen in het kader van de uitvoering van de politietaak ingevolge artikel 2 van de Politiewet 1993. In tegenstelling tot de voorheen geldende Wet politieregisters, vallen taken ten dienste van justitie, zoals de administratieve afdoening van verkeersovertredingen via de zogenoemde Wet Mulder, thans onder deze politietaak. De wetgever wilde gegevens uit alle onderdelen van de politietaak ten behoeve van een heldere afbakening onder hetzelfde privacyregime brengen, te weten dat van de Wpg. Dit is voor de Nationale ombudsman aanleiding om de Wpg van toepassing te achten op foto's van snelheidsovertredingen.

9. Vast staat dat verzoeker op 5 juni 2008 het regionale politiekorps Groningen telefonisch heeft verzocht om de foto van de verkeersovertreding op te sturen. Hem werd toen meegedeeld dat een dergelijk verzoek niet mondeling kon worden ingediend en dat hij daarom eerst een kopie van de beschikking van het CJIB moest opsturen. Het verlangen van een kopie van de beschikking had volgens de korpsbeheerder als doel snel de gewenste gegevens te kunnen opzoeken. Voorts is de bescherming van de privacy als reden opgegeven. Het was wenselijk dat de identiteit met betrekking tot de adresgegevens van verzoeker voldoende vast zou staan, zodat het verzoek zorgvuldig kon worden beantwoord.

10. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat een bestuursorgaan burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorziet. Dit impliceert dat de politie naar aanleiding van een verzoek om politiegegevens de informatie verstrekt die een belanghebbende nodig heeft om te beoordelen of hij van rechtsmiddelen gebruik zal maken. Daarbij dient de politie geen onnodige belemmeringen op te werpen.

11. De vraag die hier voorligt is of de korpsbeheerder onnodige belemmeringen heeft opgeworpen door eerst een kopie van de beschikking van het CJIB bij verzoeker op te vragen alvorens de foto van de verkeersovertreding toe te sturen, hetgeen de korpsbeheerder van belang acht om snel de gewenste gegevens te kunnen opzoeken en de identiteit van de verzoeker deugdelijk te kunnen vaststellen.

12. De Nationale ombudsman beantwoordt deze vraag bevestigend en acht daartoe het volgende van belang.

Ingevolge artikel 25 van de Wpg (zie Achtergrond, onder 1), voor zover hier van belang, deelt de verantwoordelijke een ieder op diens schriftelijke verzoek mede of deze persoon betreffende politiegegevens zijn vastgelegd. Blijkens de memorie van toelichting op dit artikel (zie Achtergrond, onder 3) zou een schriftelijk verzoek naar verwachting concretere aanknopingspunten bieden dan een mondeling verzoek. Daarbij is niet uitgesloten dat de politie een mondeling verzoek, dat overzichtelijk en concreet is, in behandeling kan nemen. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman biedt het telefonisch doorgeven van de persoonsgegevens en het betrokken CJIB-nummer in dit geval ook voldoende concrete aanknopingspunten om (snel) te kunnen reageren op een verzoek om een foto van een verkeersovertreding. Het overleggen van een kopie van de beschikking was derhalve niet nodig. Verder neemt de Nationale ombudsman in aanmerking dat de inhoud van de beschikking van het CJIB verzoeker uitnodigde om voor meer informatie telefonisch contact op te nemen met het regionale politiekorps Groningen. Dit heeft verzoeker dan ook gedaan. Noch uit de beschikking noch anderszins is gebleken dat een verzoek om de foto van de verkeersovertreding schriftelijk moest worden ingediend. Hierbij merkt de Nationale ombudsman nog op dat, voor zover een telefonisch verzoek geen of onvoldoende concrete aanknopingspunten biedt, het regionale politiekorps Groningen uiteraard schriftelijke bescheiden mag verlangen die mogelijk meer concrete aanknopingspunten bieden.

Ten aanzien van een deugdelijke vaststelling van de identiteit van de verzoeker, waarvoor het regionale politiekorps Groningen ingevolge artikel 26, eerste lid, van de Wpg (zie Achtergrond, onder 1) dient zorg te dragen, oordeelt de Nationale ombudsman als volgt. De identiteit van de verzoeker hoeft in een geval als het onderhavige, zoals ook blijkt uit het bepaalde in de Wpg, niet onomstotelijk te worden vastgesteld. Daartoe acht de Nationale ombudsman van belang dat het kenteken, dat op de foto van de verkeersovertreding is te zien, weliswaar privacygevoelige informatie betreft, maar niet zodanig dat voor het verstekken van die foto de identiteit van de verzoeker met zekerheid moet worden vastgesteld. Hoewel misbruik niet geheel is uitgesloten, hetgeen naar de opvatting van de Nationale ombudsman overigens ook niet mogelijk is, acht hij in dit geval het telefonisch doorgeven van de persoonsgegevens en het betrokken CJIB-nummer met name uit praktische overwegingen voldoende voor een deugdelijke vaststelling van de identiteit van de verzoeker. Het politiekorps zou de betrokken foto vervolgens naar het adres kunnen sturen, waar de beschikking aanvankelijk naartoe is gestuurd. Hierbij wijst de Nationale ombudsman er nog op dat de identiteit van de verzoeker niet uitsluitend door

middel van een kopie van de beschikking kan worden vastgesteld. De Nationale ombudsman is dan ook van oordeel dat de politie onnodige belemmeringen heeft opgeworpen door een schriftelijk verzoek te eisen.

De onderzochte gedraging is dan ook niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Groningen te Groningen is gegrond, wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

Aanbeveling

De Nationale ombudsman geeft de beheerder van het regionale politiekorps Groningen in overweging om bijvoorbeeld via de Raad van Hoofdcommissarissen te bevorderen dat:

burgers of bedrijven die naar aanleiding van een beschikking ingevolge de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (WAHV) de bijbehorende foto willen opvragen, zoveel mogelijk te maken krijgen met gelijke procedures, ongeacht de politieregio waar de foto is gemaakt;

als een verzoek om een foto van een verkeersovertreding telefonisch wordt gedaan, in beginsel geen schriftelijk verzoek nodig is;

niet standaard een kopie van de beschikking van het CJIB hoeft te worden overgelegd.

Instemming

De Nationale ombudsman heeft met instemming kennisgenomen van de passage in de nieuwe korpsprocedure "Verstrekken afschriften documenten van verkeersovertredingen" van het regionale politiekorps Groningen van 1 september 2009, waarin in essentie wordt tegemoetgekomen aan verzoekers klacht. Daarin is immers opgenomen dat de foto van een verkeersovertreding, die via de WAHV wordt afgehandeld, door de betrokkene telefonisch bij de desbetreffende politieregio kan worden opgevraagd.

Onderzoek

Op 8 december 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer B. te Winschoten met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Groningen.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Groningen, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder op 26 maart 2009 verzocht op de klacht en de gestelde vragen te reageren alsmede een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Naar aanleiding van de reactie van de korpsbeheerder werden er op 10 juni 2009 nadere vragen gesteld aan de korpsbeheerder.

Tevens werden op 18 juli 2009 bij verzoeker stukken opgevraagd.

Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van de korpsbeheerder gaf aanleiding het verslag van bevindingen aan te vullen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

INFORMATIEOVERZICHT

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie.

Het verzoekschrift van 8 december 2008, inclusief bijlagen.

De reacties van de korpsbeheerder van 21 april 2009 en 16 juni 2009, inclusief bijlagen.

De door verzoeker op 2 augustus 2009 overgelegde stukken.

De korpsprocedure "Verstrekken afschriften documenten van verkeersovertredingen" van het regionale politiekorps Groningen van 1 september 2009.

Achtergrond

1. Wet politiegegevens

Artikel 1, eerste lid

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

politiegegevens: elk gegeven betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon dat in het kader van de uitoefening van de politietaak wordt verwerkt;

politietaak: de taken, bedoeld in de artikelen 2 en 6, eerste lid, van de Politiewet 1993;

Artikel 2

Deze wet is van toepassing op de verwerking van politiegegevens die in een bestand zijn opgenomen of die bestemd zijn daarin te worden opgenomen.

Deze wet is niet van toepassing op de verwerking van politiegegevens:

- a. ten behoeve van activiteiten met uitsluitend persoonlijke doeleinden;
- b. ten behoeve van de interne bedrijfsvoering.

Onder bestand wordt in dit artikel verstaan: elk gestructureerd geheel van politiegegevens, ongeacht of dit geheel van gegevens gecentraliseerd of verspreid is op een functioneel of geografisch bepaalde wijze, dat volgens bepaalde criteria toegankelijk is en betrekking heeft op verschillende personen.

Artikel 25, eerste lid

De verantwoordelijke deelt een ieder op diens schriftelijke verzoek binnen zes weken mede of, en zo ja welke, deze persoon betreffende politiegegevens zijn vastgelegd. De verantwoordelijke kan zijn beslissing voor ten hoogste vier weken verdagen, dan wel voor ten hoogste zes weken indien blijkt dat ook bij andere politiekorpsen politiegegevens over de verzoeker worden verwerkt. Van de verdaging wordt schriftelijk mededeling gedaan.

Artikel 26, eerste lid

Bij de behandeling van verzoeken als bedoeld in artikel 25 draagt de verantwoordelijke zorg voor een deugdelijke vaststelling van de identiteit van de verzoeker.

2. Memorie van Toelichting bij artikel 2, eerste lid, van de Wet politiegegevens, Tweede Kamer, vergaderjaar 2005-2006, 30 327, nr. 3, p. 28 en 29

... Artikel 2 geeft aan wat de reikwijdte is van het wetsvoorstel. Het wetsvoorstel is van toepassing op alle gegevens die zijn verkregen in het kader van de uitvoering van de politietaak op grond van de artikelen 2 en 6, eerste lid, van de Politiewet 1993. Dit volgt uit artikel 2, eerste lid, juncto artikel 1, onderdeel a, van het wetsvoorstel. De verwijzing naar artikel 2 van de Politiewet 1993 heeft betrekking op de politietaak die wordt uitgevoerd door de politie; de verwijzing naar artikel 6, eerste lid, van die wet heeft betrekking op de politietaken die worden uitgevoerd door de Koninklijke marechaussee. Het wetsvoorstel is derhalve ook van toepassing op alle zogenaamde taken ten dienste van de justitie, zoals

genoemd in artikel 1, eerste lid onderdeel g, van de Politiewet 1993, als onderdeel van de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde (vgl. memorie van toelichting Politiewet 1993 TK 22 562, nr. 3. blz. 43). Met betrekking tot enkele van deze taken geldt thans dat de gegevens die ten behoeve daarvan zijn verkregen, expliciet zijn uitgezonderd van het regime van de Wet politieregisters (art. 2, sub a, Wet politieregisters). Dit betreft de uitvoering van wettelijke voorschriften waarmee Onze Minister van Justitie is belast (het gaat dan vooral om de uitvoering van de Vreemdelingenwet, de Wet wapens en munitie en de Wet op de particuliere beveiligingsorganisaties) alsmede de administratieve afdoening van inbreuken op wettelijke voorschriften, voor zover in die voorschriften het toezicht op de uitvoering van de politietaak is opgedragen aan het openbaar ministerie (het gaat dan vooral om de Wet Mulder). Van de zijde van de politie en de Koninklijke marechaussee is ten aanzien van deze taken echter aangegeven dat deze in de praktijk wel degelijk - evenals de andere taken ten dienste van de justitie - een relevante samenhang vertonen met de andere onderdelen van de politietaak. Bovendien geldt voor deze taken - evenals voor de andere onderdelen van de politietaak - dat zij exclusief dan wel primair zijn toebedeeld aan de politie en de Koninklijke marechaussee. Het ligt daarom meer voor de hand om de gegevens uit alle onderdelen van de politietaak onder hetzelfde privacyregime te brengen. Gelet op de verwevenheid met de andere onderdelen van de politietaak en de exclusiviteit van de uitvoering van deze taken door de politie en de Koninklijke marechaussee wordt nu voorgesteld voor de reikwijdte van het wetsvoorstel voor wat betreft de politie volledig aan te sluiten bij de taakomschrijving van artikel 2 van Politiewet 1993 en - in verband met de gelijkstelling met de politie - voor wat betreft de Koninklijke marechaussee volledig bij de omschrijving van taken van artikel 6, eerste lid, van de Politiewet 1993. Deze keuze komt een heldere afbakening ten goede. Daarbij geldt uiteraard ook voor de taken ten dienste van de justitie dat onderscheid moet worden gemaakt tussen de gegevensverwerking in het kader van de dagelijkse politietaak enerzijds en de gegevensverwerkingen met een meer permanent en ondersteunend karakter anderzijds. Hieraan zal bij de uitwerking van artikel 13 aandacht worden besteed. (...)

3. Memorie van Toelichting bij artikel 25, eerste lid, van de Wet politiegegevens, Tweede Kamer, vergaderjaar 2005-2006, 30 327, nr. 3, p. 83 en 84

... De leden van dit artikel zijn inhoudelijk grotendeels gelijk aan artikel 18 van de Wet justitiële gegevens. Anders dan in de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens moet het verzoek tot kennisneming echter schriftelijk geschieden. Deze voorwaarde vloeit voort uit het beslag op de capaciteit van de politie, dat is gelegd door de sterke stijging van het aantal verzoeken om kennisneming gedurende de afgelopen jaren. Mede in verband met deze stijging kan van de politie geen uitputtend onderzoek naar de verwerking van politiegegevens worden verwacht in die gevallen waarin het verzoek tot kennisneming daartoe geen aanknopingspunten biedt. Een schriftelijk verzoek zal naar verwachting concretere aanknopingspunten bieden dan een mondeling verzoek. Een verzoek in

schriftelijke vorm biedt de politie bovendien de mogelijkheid de wijze waarop aan dit verzoek gevolg is gegeven, achteraf te verantwoorden. ...

4. Politiewet 1993

artikel 1, eerste lid, onder g, sub 2

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder taken ten dienste van de justitie, de administratiefrechtelijke afdoening van inbreuken op wettelijke voorschriften, voor zover in die voorschriften het toezicht op de uitvoering van de politietaak is opgedragen aan het openbaar ministerie.

Artikel 2

De politie heeft tot taak in ondergeschiktheid aan het bevoegde gezag en in overeenstemming met de geldende rechtsregels te zorgen voor de daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde en het verlenen van hulp aan hen die deze behoeven.

5. Wet openbaarheid van bestuur

artikel 3, eerste lid

Een ieder kan een verzoek om informatie neergelegd in documenten over een bestuurlijke aangelegenheid richten tot een bestuursorgaan of een onder verantwoordelijkheid van een bestuursorgaan werkzame instelling, dienst of bedrijf.

artikel 10, eerste lid, onder d

Het verstrekken van informatie ingevolge deze wet blijft achterwege voor zover dit persoonsgegevens betreft als bedoeld in paragraaf 2 van hoofdstuk 2 van de Wet bescherming persoonsgegevens, tenzij de verstrekking kennelijk geen inbreuk op de persoonlijke levenssfeer maakt.

artikel 10, tweede lid, onder e

Het verstrekken van informatie ingevolge deze wet blijft eveneens achterwege voor zover het belang daarvan niet opweegt tegen de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer.

6. Openbaarheid van bestuur, aanv. 32, december 2004, p. 15

In de uitspraak "Voetbalvandalen III" oordeelde de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS, 25 april 2000, LJN-nummer AA5845 en ABRvS, 25 april 2000, LJN-nummer AA5815) dat een belangenafweging in het kader van de Wob slechts kan leiden tot algemene openbaarmaking en niet tot bekendmaking aan een bepaalde verzoeker met een specifiek belang. Gegevens die eerder aan een bepaalde verzoeker

zijn bekendgemaakt, dienen vervolgens dan ook voor eenieder beschikbaar te zijn. (Zie hierover de bijdrage van L.J.A. Damen, Openbaarheid van bestuur in discussie, in: NJB 2000, nr. 37, p. 1813 e.v. (m.n. 1817-1818) en het daar aangehaalde onderzoek van A.A.L. Beers, Privacy en We openbaarheid van bestuur, in: J.M.A. Berkvens, J.E.J. Prins, Privacyregulering in theorie en praktijk, Deventer 1994, p. 47-49).

7. Wet bescherming persoonsgegevens

Artikel 2, tweede lid, onder c

Deze wet is niet van toepassing op verwerking van persoonsgegevens ten behoeve van de uitvoering van de politietaak, bedoeld in de artikelen 2 en 6, eerste lid, van de Politiewet 1993.